

komme ind under Sygekasseloven og saaledes blive stillet lige med de anerkendte Sygekasser. Der var bl. a. dette, at i Henhold til § 4 i Sygekasseloven skal en saadan anerkendt Sygekasse som Regel kun omfatte een Kommune. Men Vaabenbrødreforeningernes Grænser ere meget videre; de omfatte som Regel flere Kommuner. Jeg kan nu ikke læse § 4 i Sygekasseloven saa skarpt, som Sygekasseinspektøren har gjort, idet der i selv denne Paragraf er gjort Undtagelser for de Syge- og Hjælpekasser, som have bestaaet, før Loven blev givet, men det skal jeg nu ikke komme videre ind paa. En anden Ting, som er mere graverende, om jeg saa maa sige, er, at i de anerkendte Sygekasser kan kun optages ubemidlede Medlemmer, medens Vaabenbrødreforeningerne optage Medlemmer uden Hensyn til, om de ere bemidlede eller ubemidlede. Sagen blev altsaa ikke til noget. Saa for et Par Aar siden fik jeg fra en bestemt Forening Opfordring til at drage Spørgsmaalet frem her i Tinget, hvad jeg ogsaa gjorde. Jeg satte mig i Bevægelse og satte mig i Forbindelse med Sygekasseinspektøren, og hvem der ellers havde med den Ting at gøre, men Sygekasseinspektøren stod paa samme Standpunkt; der var ikke noget at gøre, og saa blev der ikke noget ud af det. Saa i Sommer har der været et Par Mand som en Slags Deputation herovre hos Indenrigsministeren med det samme Spørgsmaal. Ministeren har givet dem det Svar, at de kunde ikke komme ind under Sygekasseloven, og raadet dem til at faa en eller anden Folketingsmand til at drage Spørgsmaalet frem. Da jeg nu en Gang før har haft med denne Sag at gøre, er jeg atter bleven opfordret til at tage mig af Sagen og drage den frem her, og det er det, jeg nu gør. Det, som disse Vaabenbrødre forlange, er, at de ubemidlede Medlemmer, som ere i Vaabenbrødreforeningerne, maa faa det samme Tilskud af Statskassen som Medlemmerne af de anerkendte Sygekasser, der ere økonomisk ligestillede med dem, og de ere villige til at forpligte sig til at give de Penge, som de faa af Staten, den samme Anvendelse, som Pengene faa i de anerkendte Sygekasser, saaledes at kun de ubemidlede Medlemmer af Foreningerne faa Pengene som forhøjet Tilskud til Sygehjælp eller paa anden Maade, og altsaa de bemidlede Medlemmer af Foreningerne ikke faa en eneste Øres Fordel deraf. Nu er det blevet sagt saa ofte: Ja, men hvorfor melde de sig ikke ind i de anerkendte Sygekasser, saa faa de jo derved dette

Tilskud. Dertil vil jeg sige, at for det første er der det i Vejen, at mange af dem ikke kunne komme ind i disse anerkendte Sygekasser, mange af disse Vaabenbrødreforeningsmedlemmer ere gamle Veteraner fra begge vore sidste Krige, som ere langt ude over den Aldersgrænse, som en anerkendt Sygekasse sætter for Optagelse af Medlemmer. En anden Ting er, at naar det er ubemidlede Medlemmer — og det er kun dem, der er Tale om her — have de ikke Raad til at betale Bidrag baade til Vaabenbrødreforeningen og til en anerkendt Sygekasse, de have nok at gøre med at betale det ene Kontingent. Nu føler jeg mig ogsaa fuldt overbevist om, at der neppe er et eneste Medlem, der ikke vil indrømme, at det er en saare rimelig og berettiget Fordring, der her stilles. Her er der jo ikke Tale om at give de paagældende nogen som helst Fortrinsret, nogen som helst Favorisering, fordi de i Nødens Stund have værnet og gjort deres Pligt overfor Fædrelandet. Der er her ikke Tale om at give dem nogen Hædersgave eller en aarlig Understøttelse, som vi tidligere have haft Forslag om her i Tinget, nej, her er kun Tale om, at de forlange at faa den samme Støtte af Statskassen, som deres økonomisk ligestillede Standsfæller faa som Medlemmer af en anerkendt Sygekasse. Og rent finansielt set kan det jo være Statskassen akkurat det samme, enten den yder Bidrag til en anerkendt Sygekasse eller til en Vaabenbrødreforening, naar den bare faar Sikkerhed for, at Pengene anvendes til det Formaal, som man havde tænkt sig med disse Bidrag til anerkendte Sygekasser. Nu har jeg tænkt mig, at Spørgsmaalet mulig kunde løses ad den Vej, at man satte en Bevilling ind paa Finansloven og saa tog denne Bevilling og delte den ud til de forskellige Vaabenbrødreforeninger, naar de andrage derom. Hvor stor denne Bevilling skal være, har jeg ingen Mening om, og skal jeg ikke udtale mig om, det maa selvfølgelig rette sig efter, hvor mange ubemidlede Medlemmer der er i Vaabenbrødreforeningerne rundt omkring i Landet, men det vilde man vistnok grummet kunne faa at vide, naar man udstedte en offentlig Opfordring til Vaabenbrødreforeningerne trindt om i Landet at faa opgjort, hvor mange ubemidlede Medlemmer de have, som efter deres økonomiske Stilling kunde blive optagne i en anerkendt Sygekasse. Jeg vil da her henstille til det højtærede Finansudvalg og den højtærede Indenrigsminister, at de tage denne Sag under en